@BixeLizarazu

عجب بازی‌ای کردند هلند و کاستاریکا! بازیشون همونقدر که دینامیک و پویا بود در اماتیک هم بود؛ البته برای کاستاریکایی‌ها!

بیشنته لیزارازو، بازیکن سابق تیم‌ملی فرانسه

@Pele

منم توی جام‌جهانی ۱۹۶۲ مصدوم شدم و دیگه نتونستم ادامه بدم، خدا کمکمون میکنه و برزیل قهرمان جام‌جهانی میشه!

پله، بازیکن سابق تیم‌ملی برزیل

@GaryLineker

فقط «فان‌خال» می‌تونه دروازه‌بان تیمش رو برای ضربات فان خل عوض کنه، یک کار استادانه، ولی می‌دونست که کرول توی نیوکاسل فقط دو تا پنالتی از ۲۰ تا رو گرفته؟

گری لینه‌کر، بازیکن سابق تیم‌ملی انگلیس

@fabiocannavaro

هلند و آرژانتین، برزیل و آلمان، مثل همیشه نبرد اروپا و آمریکای جنوبی، به‌نظر شما این‌بار کی میره فینال.

فابیو کاناوارو، بازیکن سابق تیم‌ملی ایتالیا

شادی کرول، دروازه‌بان تیم ملی هلند، پس از مهار ضربات پنالتی بازیکنان تیم کاستاریکا / عکس: Gettyimages

به بهانه پایان عجیب نبرد هلند- کاستاریکا

... و آلمان همیشه می‌برد

سینا حلیمی

هلنـد با عملیات انتحاری فان‌خال، بـرای دومین‌بار در تاریخ حضـور در تورنمنت‌های مهم، ضربات پنالتی را به سـود خودش خاتمه داد و حالا کم‌کم در حال فاصله‌گرفتن از انگلیس در جدول ناکام‌ترین تیم‌های ملی در ضربات پنالتی است. خیلی‌ها تعویض دروازه‌بان اول با نفر ذخیره‌نشین در دقایق منتهی به ضربه پنالتی را اقدامی آماتورگونه می‌دانند و عده‌ای هم از شجاعت فان‌خال حرف می‌زنند. نمونه‌های مشابه انگشت‌شمار این اقدام سرمربی هلند، نظر منتقـدان را تایید می‌کند اما وقتی می‌بینیم هلند با این تعویض برای یکی از معدود دفعات در ضربات پنالتی پیروز شـد، شجاعت سرمربی آینده منچستریونایتد را تحسین می‌کنیم. چهارتیمی که به نیمه‌نهایی جام‌جهانی رسیده‌اند، هریک داستان خاص خودشان را در ضربات پنالتی جام‌جهانی دارند.

آلمان؛ همیشه پیروز

پودولسکی در بازی دور دوم گروهی جام‌جهانی ۲۰۰۲ نه‌تنها کمکی به درمان مشکل قدیمی آلمان یا همان «سندروم بازی دوم گروهی جام‌جهانی» نکرد بلکه با خراب‌کردن پنالتی، یکی از معدود آمارهـای منفی قهرمان سـه دوره جام‌جهانی را رقـم زد. درواقع ناکامی «پرنس پولدی» در گل‌کردن پنالتی‌اش مقابل صربسـتان، اولیـن ناکامی آلمان در به‌ثمررسـاندن یک پنالتی در جام‌جهانی از سـال ۱۹۸۲ تا آن زمان بود. سـال ۸۲ اشتیلیکه ضربه پنالتی خود در نیمه‌نهایی مقابل فرانسـه را از دسـت داد. از آن زمان به بعد، آلمان همیشه در ضربات پنالتی پیروز بوده است. نیمه‌نهایی جام‌جهانی ۱۹۸۲ مقابل فرانسه، یک‌چهارم نهایی جام‌جهانی ۱۹۸۶ مقابل مکزیک میزبان، نیمه‌نهایی جام‌جهانی ۱۹۹۰ مقابل انگلیس و یک‌چهارم نهایی جام‌جهانی ۲۰۰۶ مقابل آرژانتین. چهار بازی و چهار برد آلمان، برزیل را از فکر کشاندن بازی به وقت‌های اضافه و ضربات پنالتی دور می‌کند. کافی است بدانید آلمان، نیمه‌نهایی یورو ۹۶ را هـم در ضربات پنالتی از انگلیس برد. آنها تنها تیم از جمع چهار تیم نیمه‌نهایی هستند که دوبار در ضربات پنالتی، میزبان‌ها را حذف کرده‌اند و این یعنی یک قدرت ذهنی و روحی فوق‌العاده.

برزیل؛ شیرین مضاعف‌شده

سلسائو پس از شکست در ضربات پنالتی زیباترین بازی تاریخ جام‌جهانی- یک‌چهارم نهایی جام‌جهانی ۱۹۸۶ مقابل فرانسـه- دیگر هرگـز در ضربات پنالتی جام‌جهانی نباختـه. اولین فینال جام‌جهانی که به ضربات پنالتی کشیده شد، برنده‌ای به نام برزیل داشت. تیم کارلوس آلبرتوپریرا با برتری ۳ بر ۲ در ضربات پنالتی فینال جام‌جهانی ۱۹۹۴، دومین ناکامی متوالی ایتالیای نگون‌بخت در ضربات پنالتی جام‌جهانی را رقم زد. چهارسال بعد، این‌بار یک مرحله قبل‌تر یعنـی در نیمه‌نهایی، هلند رقیب برزیل در ضربات پنالتی شـد. سـیاه‌های هلند از زدن ضربه منع شدند و در نهایت سفیدپوستان این کشور قافیه را به اعجوبه‌هایی مثل روماریو باختند.

دونگا چه در فینال سال ۱۹۹۴ و چه در نیمه‌نهایی ۱۹۹۸ ضربه‌اش را گل کرد و تنها برزیلی حاضر در هر جشن پنالتی بود. تیمی که سـال ۲۰۰۲ با پیروزی در همه بازی‌هایش قهرمان شد، ۱۲ سال بعد بار دیگر سرنوشت خود را در گرو ضربات پنالتی دید و این‌بار به‌عنوان میزبان، ضیافت پنالتی‌ها را از شیلی سختکوش برد. سه پیروزی و یک شکست از میزبان بدون نیمار، تیمی مخوف در پایان ۱۲۰ دقیقه ساخته است.

هلند؛ از تاریکی به روشنایی

هلند در یورو بیش از جام‌جهانی از ضربات پنالتی زخم خورده و تا قبل از پیروزی در یک‌چهارم نهایی یورو ۲۰۰۴ مقابل سـوئد عنوان ناکام‌ترین تیم‌ملی در ضربات پنالتی تورنمنت‌های مهم را در اختیار داشت اما آنها کم‌کم راه پیروزی در این ضیافت را آموختند؛ هرچند در اولین‌باری که سرنوشـت بازی‌های‌شان به لاتاری آخر رقابت کشید، قافیه را به برزیل زاگالو باختند. پیروزی دوشب قبل مقابل کاسـتاریکا، اولین پیروزی لاله‌ها در دومین تجربه ضربات پنالتی پایان بازی‌های جام‌جهانی را رقم زد.

آرژانتین؛ زخم آخر

درست مانند آلمان‌ها، چهاربار ضربات پنالتی جام‌جهانی را به چشـم دیده‌اند اما بالاخره سال ۲۰۰۶ پس از سه پیروزی، تلخی شکسـت در این ضربات را تجربه کردند. یوگسـلاوی و ایتالیای میزبان در یک‌چهارم نهایی و نیمه‌نهایی جام‌جهانی ۱۹۹۰، مغلوب پنالتی‌های خوب و دسـت‌های جادویی سرجیو گویکوچه‌آ شدند و هشت‌سـال بعد در اولین رویارویی انگلیـس و آرژانتین پس از دسـت خدای مارادونا، اینس و بتی مقابل کارلوس روا کم آوردند تا آرژانتین با پیروزی در زیباترین بازی جام‌جهانی ۱۹۹۸، زیباترین گل جام را که توسـط اوون انگلیسی زده شد پرپر کند و رهسپار بازی یک‌چهارم نهایی مقابل هلند شـود. در جدال دو خوشبخت ضربات پنالتی، آلمان خوش‌شانس‌تر بود و اولین شکست آرژانتین را رقم زد.

انگلیس؛ برنده تمشک طلایی

از سـال ۱۹۹۰، پیرس، وادل، ساوث گیت، اینس، بتی، جرارد، لمپارد، کرگر، واسـل، بکام، اشـلی کول و یانگ در ضربات پنالتی جام‌جهانـی و یورو ناموفق عمل کرده‌اند و به‌خاطر آنها انگلیس به ناکام‌ترین تیم جهان در ضربات پنالتی تورنمنت‌های مهم تبدیل شـده است: با سـه باخت در جام‌جهانی و سه باخت در یورو. سه شـیر در شـش بازی از هفت رقابتی که سرنوشت خود را در گرو ضربات پنالتی دیده، شکسـت خورده و فقط یک‌بار در یک‌چهارم نهایی یورو ۹۶ مقابل اسـپانیا از این مهلکه جان سـالم به‌در برده است. حرف آخر را از زبان دیوید کامرون، نخست‌وزیر انگلیسی‌ها بشنوید: «پنالتی همیشه پایان کار ماست.» بله، پایان کار ناکام‌ترین تیم ضربات پنالتی تورنمنت‌های بزرگ!

آنگلا مرکل، صدر اعظم آلمان، در کنار باستین شواین اشتایگر، هافبک تیم ملی این کشور. عکس: Reuters

«شواینی» پسر لوس «مرکل»

ارادت جالب توجه آنگلا مرکل، صدراعظم آلمان به باستین شواین‌اشتایگر هافبک تیم‌ملی آلمان سوژه رسانه‌های آلمانی شده است. اشتایگر می‌گوید همیشه از کارهای عجیب و غریب مرکل شگفت‌زده می‌شود

سجاد فیروزی

خیلی‌ها دوست دارند او را «شواینی» صدا بزنند ولی خودش می‌گوید چون ۳۰ساله شده دیگر نباید او را به این اسم صدا برنند. با این حال هنوز هم برای هواداران، باستین شواین‌اشتایگر «شواینی» است و محبوبیت خاصی دارد؛ پسر بلوندی که در ۱۴سالگی به تیم بایرن‌مونیخ رفت و تا همین لحظه هم به این باشگاه وفادار مانده است. شواین‌اشتایگر که به عقیده بسیاری از کارشناسان فوتبال یکی از بهترین هافبک دفاعی‌های دنیاسـت، در این جام‌جهانی هم سعی کرده نقشش را به نحو احسن انجام دهد و حالا در آستانه دیدار با برزیل در نیمه‌نهایی جام‌جهانی هم بار سنگینی روی دوشش حس می‌کند.

بهترین بازیکن آلمان در سال ۲۰۱۳ البته شهرت دیگری هم دارد و آن هم زدن ضربات سهمگین به سمت دروازه است که وقتی با پاس‌های ظریف و دقیقش همراه می‌شود تناقض خاصی به وجود می‌آورد. باستین به خاطر ویژگی‌های خاصی که دارد در آلمان بسیار محبوب است و همه هواداران بایرن‌مونیخ او را تحسـین می‌کنند. با این حال از بین میلیون‌ها هواداری که دارد، یکی بسـیار ویژه است: آنگلا مرکل، صدراعظم فوتبال آلمان. مرکل از هر فرصتی برای عکس‌گرفتن با شواین‌اشتایگر استفاده می‌کند و از رختکن باشگاه گرفته تا مجالس ویژه سعی می‌کند خودش را به هافبک من‌شافت نزدیک کند و به او نصیحت‌های موردنظرش را ارایه دهد. با این حال صحبت‌هایی که خود «شواینی» از دیدارهایش با مرکل می‌کند سندیت خاصی به این فرضیه می‌دهد که اشتایگر «پسر لوس» مرکل است. او بعد از دیدار با کرواسی در یورو ۲۰۰۸ که با کارت قرمز از زمین مسابقه اخراج شد به ناگاه شوکه شد: «فکرش را هم نمی‌کردم که مرکل به دیدنم بیاید. آمد و به من گفت دسـت از این کارهای احمقانه بردار! تو باید بتوانی مثل جام‌جهانی ۲۰۰۶ برای تیم‌ملی بازی کنی. بعد به خودم گفتم وقتی صدراعظم چیزی می‌گوید باید هرطور شده آن را عملی کنی.»

برخلاف بسیاری از سیاستمداران دنیا که از فوتبال به‌عنوان ابزاری برای تبلیغات و بالابردن محبوبیت خود در بین ورزشکاران استفاده می‌کنند، علاقه صدراعظم آلمان به فوتبال و مستطیل سبز دروغین نیست. خودش می‌گوید بازی تیم‌ملی آلمان- انگلیس در سـال ۱۹۷۴ در لایپزیک را از نزدیک دیده است و بعد هم بازی‌های یورو۹۶ را از یک کافه دنبال کرده است. درباره جام‌جهانی ۲۰۰۲ هم می‌گوید به خانه یکی از همسایه‌های قدیمی‌اش در دشتی اطراف آلمان رفته تا بتواند با خیال راحت یکی از بازی‌های آلمان در این جام را از نزدیک ببیند. البته مرکل از اینکه علاقه بی‌حد و حصرش به «شواینی» رسانه‌ای شود هم ابایی ندارد؛ خود او در سـایت شـخصی‌اش عکسی با کیفیت بالا از شواین اشتایگر منتشر کرده که هر دو را در وین نشان می‌دهد. البته وقتی از شواین اشتایگر درباره این موضوع پرسیده می‌شود که چه می‌شود که بین همه بازیکنان تیم‌ملی مرکل ارادت خاصی به او دارد، خودش در جواب‌دادن می‌ماند. البته او در گفت‌وگو با مجله E14 freande فقط گفت خودش چیز زیادی نمی‌داند و از سرزدن‌های بدون هماهنگی مرکل به او شگفت‌زده است: «یک روز می‌بازیم و می‌بینیم که مرکل می‌آید و ما را در آغوش می‌گیرد و دلداری‌مان می‌دهد. روزی هم به یاد دارم که با آرژانتین بازی کرده بود و برگشـته بودیم به رختکن تا دوش بگیریم بعد فهمیدیم که صدراعظم آمده است. همان‌طور با نیم‌تنه لخت مجبور شدیم در کنارش بایستیم. همیشه اتفاقات عجیب‌وغریبی می‌افتد. می‌بینی که او لیوانی نوشیدنی به دست دارد و دارد با تو حرف می‌زند. بعضی وقت‌ها واقعا از خودم می‌پرسم که واقعا من الان سرجایم ایستاده‌ام یا نه؟»

خوشحالی فان‌نیستلروی در استودیو

هلند در بازی مقابل کاستاریکا نمایش قابل‌قبولی ارایه کرد. آنها بازی تهاجمی خوبی انجام دادند و حسابی ناواس، دروازه‌بان تیم‌ملی کاستاریکا را آزار دادند. البته ناواس آماده‌تر از این حرف‌ها بود و خیلی خوب جلو شوت‌های یاران روبن استقامت کرد. با این‌همه این هلند بود که در ضربات پنالتی پیروز شد و به مرحله نیمه‌نهایی رسید. رود فان نیستلروی، مهاجم اسبق لاله‌های نارنجی که در طول مسابقات جام‌جهانی با شبکه مشهور ESPN همکاری می‌کند و وظیفه آنالیز بازی‌ها را برعهده دارد پس از پنالتی آخر تیم کاستاریکا که توسط کرول مهار شد واکنش جالبی انجام داد. او که چشمانش را بسته بود پس از نهایی‌شدن برد هلند از صندلی بلند شد و مانند زمان بازی‌اش به بالا و پایین پرید. او چنان از این پیروزی خوشـحال بود که انگار خودش در زمین حضور داشت و بازی می‌کرد. تصویر خوشحالی او روز گذشته در شبکه‌های اجتماعی دست‌به‌دست می‌شد و هواداران هلند به داشتن چنین پیشکسوتی حسابی می‌بالیدند.

آنتونلا هم در ورزشگاه حضور داشت

آرژانتین بالاخره طلسم ۲۴ساله خود را شکست و توانست پس از جام‌جهانی ۹۰ ایتالیا به جمع چهار تیم نهایی جام‌جهانی برسد.

ساحل ریو

«جام» در قاب حاشیه

آنها البته در این راه کمی هم شانس آوردند و بیشتر بازی‌هایشان را به سبک ناپلئون بناپارت بردند! آلبی سلسته شنبه‌شب هم توانست با یک گل از سد تیم خوب بلژیک بگذرد. در این بازی مسی مانند چند بازی گذشـته در چنگال مدافعان تیم بلژیک اسیر شده بود و فضای لازم برای دریبل‌زنی را در اختیار نداشت. او البته در ورزشگاه تنها نبود و آنتونلا رکوزو، نامزد خودش را هم روی سکوها می‌دید. آنتونلا در این بازی به‌همراه دو دوست صمیمی‌اش به شهر برازیلیا آمده بود و قبل از بازی هم با آنها عکسـی به یادگار گرفت. او این عکس را به‌سرعت در اینستاگرامش منتشر کرد تا لایک‌های زیادی را نصیب خود کند.

گریه نامزد نیمار

ماجرای مصدومیت نیمار، سـتاره بی‌بدیـل تیم‌ملی برزیل در حال تبدیل‌شـدن بـه خبـر اول جام‌جهانی اسـت. این‌روزها هر سایتی را که باز می‌کنید لااقل یکی، دو خبر از نیمار و مصدومیت وحشتناکش مخابره کرده است. روز گذشته رسانه‌های مختلف دنیا اخبار حاشیه‌ای جالبی را در این مورد منتشر کردند. از جمله حمله کاربران توییتر به زونیگا، مدافع تیم کلمبیا که باعث مصدومیت نیمار شد. از قرار معلوم کاربران برزیلی این شبکه اجتماعی زونیگا را تهدید بـه مرگ کرده‌اند؛ رخدادی که حتی برای ما ایرانی‌ها آشناسـت و می‌توانیم با آن همذات‌پنداری کنیم! یکی از هواداران سلسـائو در توییتر گفته اسـت: «امیدوارم مقامات برزیلی نیز با ما همراه شوند و تـو را از هتل راهـی زندان کنند.» یکی دیگر از هواداران متعصب برزیـل نیز عنوان کـرده: «امیدوارم تدابیر امنیتـی خوبی در هتل محل اقامتت وجود داشـته باشـد، چون من برای کشتنت به آنجا خواهم آمد.» خلاصه به‌قول یکی از سـایت‌های فارسی گویا علاوه بر ما، هستند ملت‌های دیگری که در حملات مجازی توانایی‌های زیادی دارند. اما خبر حاشـیه‌ای دیگر در مورد نیمار برمی‌گردد به خانوم برونا مارکزین، نامزد این ستاره برزیلی. اینطور که سایت‌های خبری گزارش داده‌اند مصدومیت نیمار اغلب برزیلی‌ها را تحت‌تاثیر قرار داده است. صحنه دردکشیدن او در زمین و عکس‌هایی که در بیمارستان از او انداخته‌اند بارهاوبارها دیده شده و برزیلی‌ها را متاثر کرده اسـت. اما شـاید هیچ‌کس به اندازه نامزد او نگران و ناراحت نشده باشد. برونا مارکزین، نامزد نیمار در استادیوم فورتالزا، بازی و در نتیجه مصدومیت نیمار را از نزدیک دیده است. او به‌همراه خواهرش در اسـتادیوم بوده و بعد از بازی با چشـم گریان بیرون از استادیوم دیده شده. طبق گزارش سایت‌های پاپاراتزی دنیا، برونا مدام در حال صحبت‌کردن با تلفن و خبرگرفتن از نیمار بوده. شاهدان می‌گویند که مارکزین به‌شـدت اشـک می‌ریخته و چند مامـور پلیس او را همراهی کرده‌اند تا به بیمارستان برسد. از قرار معلوم یکی از شاهدان از تصویر اشک‌آلود نامزد نیمار عکس‌هایی انداخته و به سایت معروف گلوبواسپورت فروخته است.